

Ο Προτεσταντισμός σε αναζήτηση τής Ορθοδοξίας

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Ιστορικοδογματική έκθεση

Η έκθεση αυτή, έχει σκοπό να εντοπίσει τη ρίζα τών διαφορών τού Προτεσταντισμού και τής Ορθοδοξίας, και να οδηγήσει σε σκέψεις, όσους Προτεστάντες δε γνώρισαν σωστά την Ορθόδοξη Εκκλησία τού Κυρίου.

Η Ευρώπη σε πνευματική δουλεία

Είχαν περάσει ήδη 500 χρόνια από τότε που οι Φράγκοι έβαλαν στον παπικό θρόνο τον Ιταλοφράγκο πάπα Βενέδικτο τον 8ο, στη θέση τού τελευταίου Ορθόδοξου πάπα, τού Ιωάννου τού 18ου. Στα 500 αυτά χρόνια, είχαν κατορθώσει το σκοπό τους, να διασπάσουν τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, που κύρια θρησκεία τών λαών της είχε την Ορθόδοξη Χριστιανική. Αυτό το πέτυχαν, αλλοιώνοντας τα δόγματα τής Χριστιανικής πίστης. Έτσι, διασπάστηκε η θρησκευτική ενότητα στην αυτοκρατορία, και ένα μεγάλο τμήμα τών πληθυσμών τής Δύσης, έχασαν την κοινωνία τους με την Εκκλησία τού Κυρίου.

Για 5 αιώνες, Φράγκοι και Λατίνοι, αύξαναν την εξουσία τους χρησιμοποιώντας τον κίβδηλο αυτό πάπα, ως όργανό τους στα πολιτικά τους σχέδια. Και ενώ στην Ανατολή ο λαός τής Ορθόδοξης Εκκλησίας πάλευε με την Οθωμανική Αυτοκρατορία που επεκτεινόταν, στη Δύση η Ορθόδοξη πίστη έσβηνε σιγά σιγά, από τις μεθοδεύσεις και τους διωγμούς τών παπικών.

Όμως όχι μόνο οι Ορθόδοξοι, αλλά και αυτός ο ίδιος ο λαός τής Παπικής ``εκκλησίας``, βασανιζόταν από την καταπίεση τής Ιεράς Εξετάσεως τού πάπα.

Σύντομα, η Ευρώπη βυθίστηκε στο πνευματικό σκοτάδι, χάνοντας μια κεντρική διδασκαλία και μέθοδο τής Ορθόδοξης Εκκλησίας για τη σωτηρία τού ανθρώπου: Της διδαχής για την κάθαρση τής καρδιάς, το φωτισμό τού νοός, και την κατά χάριν μετοχή τής άκτιστης Θείας Ενεργείας. Φυσικό επακόλουθο αυτής τής απωλείας, υπήρξε στη Δύση, αυτό που ονομάζουμε: ``Σκοτεινοί αιώνες``.

Οι λαοί τής Δυτικής Ευρώπης ζητούσαν λύση, έναν τρόπο να σπάσουν από πάνω τους τη βασανιστική εξουσία τών αρχόντων τους. Και τότε, 5 αιώνες μετά την απομάκρυνση τών αιρετικών πλέον Παπικών από την Ορθόδοξη Καθολική και Αποστολική Εκκλησία τού Κυρίου, αναζήτησαν λύση, ακολουθώντας τρεις βασικούς θρησκευτικούς μεταρρυθμιστές: Το Λούθηρο, το Ζβίγγλιο και τον Καλβίνο.

Προσπάθειες για απελευθέρωση

Ο Λούθηρος ξεκίνησε πρώτος. Η αγανάκτησή του κορυφώθηκε βλέποντας τον πάπα να θησαυρίζει, πουλώνοντας συγχωροχάρτια για τις αμαρτίες τών νεκρών.

Σύντομα διαφώνησε ανοικτά με τον πάπα, και η διαφωνία του αυτή βρήκε υποστήριξη από τον καταπιεσμένο λαό τής χώρας του. Σαν αστραπή, η νέα αυτή πίστη, απλώθηκε σε όλη την Ευρώπη. Η Ιερά Εξέταση, δεν πρόλαβε να αντιδράσει αποτελεσματικά. Ένα μεγάλο μέρος τής Ευρώπης, έσπασε τις αλυσίδες τής εξουσίας τού πάπα.

Όμως, οι μεταρρυθμιστές στην προσπάθειά τους για μια πιο αγνή πίστη, έκαναν ένα σοβαρό λάθος. Νομίζοντας ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία έμοιαζε με την παπική, δεν ζήτησαν βοήθεια απ' αυτή. Έψαξαν μόνοι τους να βρουν λύση στα προβλήματα που τους δημιούργησε η νέα τους πίστη.

Ο Ορθόδοξος Πατριάρχης Ιερεμίας, μαθαίνοντας όσα συνέβαιναν στη Δύση, αγωνίστηκε για να διευκρινίσει στους Διαμαρτυρόμενους, την Ορθόδοξη πίστη, αλλά εκείνοι δεν διέθεσαν χρόνο για να τον ακούσουν.

Υποκειμενική απόριψη τού συνόλου της Παραδόσεως

Αηδιασμένοι από τα αντιχριστιανικά δόγματα τού πάπα, αμφισβήτησαν τη Θεόπνευστη Ιερά Παράδοση τής Εκκλησίας. Και όταν μιλάμε για την Ιερά Παράδοση, δεν εννοούμε την κάθε συνήθεια που διατήρησαν κάποιοι λαοί.

Ιερά Παράδοση, είναι η ``έν Αγίω Πνεύματι εμπειρία τών Αγίων``, που διατηρήθηκε από την Εκκλησία, ως οδηγός τών πιστών.

Αυτή είναι η πίστη, που ``μία φορά μόνο παραδόθηκε στους Αγίους``, (Ιούδας 3), και που βιώθηκε από πλήθος πιστών, που νίκησαν στο Χριστιανικό αγώνα τους. Η πίστη αυτή, βιώνεται από εκείνους που καθάρισαν την καρδιά τους, και παρέδωσαν τη ζωή τους στα χέρια του Κυρίου. Αυτή η ζωή, περιγράφεται και στην Αγία Γραφή, στις αφηγήσεις τής εμπειρίας κάποιων Αγίων.

Ο απόστολος Παύλος, μίλησε για την ανάγκη ``να κρατούν (οι Χριστιανοί) τις παραδόσεις τών αποστόλων, που παρέλαβαν είτε δια τού λόγου τους, είτε δια τής επιστολής τους``. Στην Αγία Γραφή όμως, έχουμε μόνο τις επιστολές τους, όχι όμως και τα λόγια τους, τα οποία δεν είχαν καταγραφεί ακόμα τότε. (Β΄ Θεσσαλονικείς 2/β΄ 15).

Οι Προτεστάντες λοιπόν, «κράτησαν μόνο ένα μικρό μέρος » τών Παραδόσεων που είχαν γραφεί κατά τον 1ο αιώνα. Κράτησαν μόνο την Καινή Διαθήκη, και ένα μέρος τής Παλαιάς. Όσα βιβλία τής Αγίας Γραφής δημιουργούσαν προβλήματα στην Μεταρρυθμισμένη πίστη τους, ο Λούθηρος τα θεώρησε αναξιόπιστα. Αυθαίρετα, επέλεξε εκείνα που κατά τη γνώμη του ήταν σωστά.

Έτσι, ο Προτεσταντισμός από το ξεκίνημά του, δεν υποτάχθηκε στη Χριστιανική πίστη, αλλά θέλησε να την υποτάξει και να τη βάλει στην εξουσία του. Έκοψε στα μέτρα τών δικών του παραδόσεων όσα ταίριαζαν, από το σύνολο τών Θεοπνεύστων Παραδόσεων. Από αυτές που διατηρήθηκαν αναλλοίωτες από τους Χριστιανούς δια μέσου τών αιώνων!

Το αποτέλεσμα τής αυθαιρεσίας

Αυτή η αβεβαιότητα για την πηγή τής πίστεως, οδήγησε τους μεταρρυθμιστές σε συνεχείς διασπάσεις.

Αν είχαν ρωτήσει όμως την Ορθόδοξη Εκκλησία, αυτή θα μπορούσε να τους πει, και να εγγυηθεί για τις ασφαλείς και Θεόπνευστες πηγές τής πίστεως.

Θα μάθαιναν ότι «η Αγία Γραφή είναι μόνο ένα μικρό κομμάτι τής πίστεως,» όπως τη δίδαξαν οι απόστολοι, και όχι ολόκληρη η θεία αποκάλυψη. (Ιωάννης 21/κα' 25. Εβραίους 5/ε' 11,12).

Θα μάθαιναν ότι έπρεπε να αναζητήσουν πρόσθετες πληροφορίες και να δεχθούν και όσα φυλάχθηκαν προφορικά μέσα στην Εκκλησία, που ποτέ δε γράφτηκαν στην Αγία Γραφή. (Β' Θεσσαλονικείς 2/β' 15. Β' Ιωάννου 12).

Θα μάθαιναν πως η πηγή και 'το στήριγμα τής πίστεως', δεν είναι η Αγία Γραφή, αλλά η ίδια η Εκκλησία. (Α' Τιμόθεον 3/γ' 15). Σε αυτή λοιπόν έπρεπε να στραφούν, και από αυτή να ζητήσουν βοήθεια στην προσπάθειά τους για μια αγνή και ανόθευτη πίστη. Η Εκκλησία θα τους έδειχνε πως ο προφητικός λόγος τής Αγίας Γραφής, (όπως και κάθε άλλος προφητικός Θεόπνευστος λόγος), έχει σκοπό να οδηγήσει τον πιστό, στο να δεχθεί το Φωσφόρο (το Άγιο Πνεύμα), στην καρδιά του, μαζί με τα χαρίσματά του (Β' Πέτρου 1/α' 19. Α' Κορινθίους 12/ιβ' 27 - 31).

Όμως, οι Προτεστάντες δεν κατανόησαν το νόημα αυτών των λόγων τής Αγίας Γραφής. Αναζήτησαν τη σημασία τους στη φτωχή τους εμπειρία. Με βάση αυθαίρετες ερμηνείες, και όχι τη ζωντανή εμπειρία και τη ζωντανή παράδοση τής Εκκλησίας, δεν κατάλαβαν ότι αυτά τα λόγια ήταν πραγματικά, και άρχισαν να θεωριολογούν ότι εδώ η Αγία Γραφή μιλάει μεταφορικά για την 'κατοίκηση τού Κυρίου στην καρδιά του πιστού'. Επειδή δεν είχαν χαρίσματα τού Αγίου Πνεύματος, υπέθεσαν ότι αυτή ήταν μία παλαιά διευθέτηση τού Θεού, που είχε πια τελειώσει.

Η ζωντανή Παράδοση τής Εκκλησίας

Αν είχαν γνωρίσει την Ορθοδοξία, με έκπληξη θα έβλεπαν πως τα χαρίσματα ποτέ δεν έπαψαν, και πως όσο θα υπήρχε Εκκλησία, ο Θεός θα μοίραζε χαρίσματα για την οικοδομή της, σε Αγίους ανθρώπους, που θα τους έκανε κατοικητήριό Του. (Α΄ Κορινθίους 12/ιβ΄ 4 - 20. 13/ιγ΄ 10. Πράξεις 2/β΄ 38,39. Ρωμαίους 8/η΄ 5 - 17,26,27).

Ο Προτεσταντικός κόσμος, θα είχε την ευκαιρία να γνωρίσει, να δει και να ψηλαφίσει εκείνους τους χαρισματούχους, πάνω στους οποίους αναπαύεται το Πνεύμα τού Κυρίου. Θα μπορούσαν κι αυτοί να διδαχθούν, και να γίνουν ὄναός τού Θεού, και να διδάσκονται άμεσα από το Άγιο Πνεύμα. (Α΄ Ιωάννου 2/β΄ 27. Ιωάννης 16/ις΄ 12 - 14). Έτσι θα καταλάβαιναν, ότι όχι μόνο η Αγία Γραφή, αλλά και οι υπόλοιπες Θεόπνευστες πηγές τής πίστης, είναι εξ΄ ίσου έγκυρες και εγγυημένες, επειδή η Χριστιανική πίστη είναι ζωντανή, και ο ίδιος ο Θεός την επικυρώνει και την επιβεβαιώνει άμεσα σε κάθε γενιά, μην αφήνοντας να εισχωρήσουν στην Ιερά Παράδοση ξένα στοιχεία.

Δυστυχώς όμως, παρέμειναν Χριστιανοί τού νεκρού γράμματος, και όχι τού Πνεύματος. (Β΄ Κορινθίους 3/γ΄ 3 - 6). Αναζητούσαν κατεύθυνση από την ακρωτηριασμένη παράδοση τής Αγίας Γραφής που ξέκοψαν από το Εκκλησιαστικό ερμηνευτικό της πλαίσιο, και όχι από το Άγιο Πνεύμα το ζωντανό Θεό. (Β΄ Κορινθίους 3/γ΄ 17,18).

Ανάμειξαν την Αγία Γραφή με δικές τους αυθαίρετες παραδόσεις, και την ερμήνευσαν με την ίδια αυθαιρεσία. Χωρίς καμμία απόδειξη, κράτησαν τελικά μόνο 66 από «τα 76 βιβλία τής Αγίας Γραφής,» και είπαν πως μόνο ό,τι λέει εκεί θα έπρεπε να πιστεύουμε.

Η Αποστολική Διαδοχή

Επειδή δεν είχαν «αδιάσπαστη γραμμή» τής πίστεώς τους από τους αποστόλους, για να δικαιολογήσουν την ξαφνική τους εμφάνιση στην ιστορία, δίδαξαν αυθαίρετα πως η Εκκλησία έπεσε σε αποστασία τον 4ο αιώνα, και πως τον 15ο αποκαταστάθηκε στα πρόσωπα τών Προτεσταντών. Δε γνώριζαν την αδιάσπαστη γραμμή τών Ορθοδόξων Πρεσβυτέρων και Αγίων, και πως ο Κύριος δε θα άφηνε την Εκκλησία Του να χαθεί για 10 αιώνες. (Ματθαίος 28/κη΄ 20). Δεν έμαθαν ότι η Εκκλησία ως ένα σώμα, μετέχει από τον ένα άρτο στην κοινωνία τού σώματος και τού αίματος τού Κυρίου, κι έτσι δεν είχαν μετοχή στον ίδιο άρτο με την αδιάσπαστη γραμμή τής Εκκλησίας ανά τους αιώνες. Αντ' αυτού, μοίρασαν δικό τους άρτο, συχνά άζυμο, σε μία νέα ενότητα, εκτός Εκκλησίας. (Α΄ Κορινθίους 10/ι΄ 17).

Απέτυχαν να κατανοήσουν τη σημασία τού Χριστιανικού Ιερατείου, μπερδεμένοι από τον Παπισμό. Επειδή δεν είχαν την Αποστολική Διαδοχή οι ίδιοι, απέριψαν το Ειδικό Ιερατείο, λέγοντας ότι ήταν φαινόμενο τής αποστασίας. Δεν έμαθαν ποτέ πως ήταν ένα από τα χαρίσματα τού Αγίου Πνεύματος, στα πλαίσια τού ``Βασιλείου Ιερατεύματος`` που κατέχουν όλοι οι Χριστιανοί. (Α΄ Πέτρου 2/β΄9).

Δεν γνώριζαν ακόμα τις αρχαιολογικές αποδείξεις που συγκλόνισαν τον Προτεσταντισμό τού αιώνα μας, καθώς έφεραν στο φως πλήθος αποδείξεων, περί τής αποστολικότητας τού Ειδικού Ιερατείου!

Απολογία σε παρανοήσεις

Νομίζοντας πως είχαν ξαναβρεί τη χαμένη αληθινή πίστη, άρχισαν να ψάχνουν για

λάθη στους άλλους. Ό,τι νόμιζαν πως ήταν αυθαίρετο, επειδή δεν το ανέλυε πλήρως η Αγία Γραφή, το θεώρησαν λάθος. Έψαχναν για πλήρεις αναλύσεις, επειδή νόμιζαν ότι η Αγία Γραφή είναι ``καταστατικό πίστεως``, και πως τα έγραφε όλα. Εκείνη όμως ήταν ένα εισαγωγικό βιβλίο στην πίστη. (Β΄ Πέτρου 1/α΄ 19).

Κατηγόρησαν μαζί με τους Παπικούς και τους Ορθοδόξους, ως ``είδωλολάτρες``, επειδή προσκυνούσαν τις Άγιες Εικόνες.

Δεν μας ρώτησαν!

Τότε θα τους λέγαμε, πως άλλη είναι η «τιμητική προσκύνηση,» και άλλη η λατρευτική, και πως μόνο το Θεό λατρεύουμε! Πως άλλο το «είδωλο» που απεικονίζει Θεό, και άλλο η εικόνα που απεικονίζει αγίους ανθρώπους, και ποτέ το Θεό. Θα μπορούσαμε όλα αυτά να τους τα δείξουμε και από την Αγία Γραφή που και οι ίδιοι ομολογούν ότι πιστεύουν. Θα τους εξηγούσαμε, ότι τους αγίους δεν τους λατρεύουμε, αλλά τους τιμούμε ως μέλη τού σώματος τού Κυρίου, και όχι αυθαίρετα, αλλά κατόπιν τών εντολών τού ιδίου τού ζώντος Κυρίου! Τότε θα έβλεπαν και θα καταλάβαιναν, ότι και η τιμή που δίνουμε στην Παναγία, δεν είναι υπερβολική όπως τών Παπικών, αλλά τόση, όση αρμόζει στη μητέρα τού Κυρίου μας, και όση ταιριάζει σε αυτή που έδωσε σάρκα στο σωτήρα μας.

Αγία Γραφή και διάσπαση

Στους 5 αιώνες που πέρασαν από το Λούθηρο μέχρι σήμερα, η Ορθόδοξη Εκκλησία δικαιώθηκε. Ο Προτεσταντισμός κατακερματίστηκε σε χιλιάδες διαφορετικές, και συχνά αντίθετες (δογματικά) μεταξύ τους, ομάδες. Κι όμως, η κάθε ομάδα, επιμένει ότι δεν ξεφεύγει από το δόγμα τής Αγίας Γραφής, και ότι δέχεται μόνο ό,τι λέει η Αγία Γραφή, τίποτα λιγότερο, και τίποτα περισσότερο.

Αυτό φανερώνει δύο πράγματα:

Το πρώτο είναι, ότι ο Προτεσταντισμός στερείται την ενοποιό δύναμη τού Αγίου Πνεύματος.

Το δεύτερο είναι, ότι η Αγία Γραφή δεν υπήρξε ποτέ καταστατικό πίστεως όπως την ήθελαν οι Προτεστάντες, και συνεπώς, δεν μπορεί να είναι από μόνη της, ασφαλής οδηγός, για τη σωστή και πλήρη κατανόηση τού Ευαγγελίου. Χρειάζεται γι' αυτό, να την ερμηνεύσει η ίδια η Εκκλησία, η οποία όχι μόνο την έγραψε με Θεοπνευστία, αλλά και τη μάζεψε σε ενιαίο βιβλίο, με τη Θεόπνευστη εισήγηση τού Επισκόπου Αγίου Αθανασίου, τον 4ο αιώνα.

Αυτές ακριβώς οι ελείψεις τής Αγίας Γραφής, (που προκλήθηκαν από την απόσπασή της από το φυσικό της περιβάλλον, τη ζωή τής Εκκλησίας), την έκαναν τόσο ακατανόητη. Έτσι, αυτοί που τη θεωρούσαν πλήρη οδηγό, προσπάθησαν να καλύψουν τα κενά της, με δικές τους παραδόσεις, αυθαίρετες, και συχνά αντίθετες από τις παραδόσεις άλλων, επίσης Προτεσταντών. Ως φυσική συνέπεια, διαφώνησαν μεταξύ τους, και άρχισαν αλυσιδωτές διασπάσεις.

Δεινά στην Εκκλησία

Στους πρώτους 15 αιώνες τής ιστορίας της, η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία, είχε αντιμετωπίσει τους διωγμούς τών ειδωλολατρών, τις εσωτερικές αιρέσεις, τις ορδές τών βαρβάρων λαών που πολεμούσαν εναντίον τής Ορθόδοξης Χριστιανοσύνης, και το σχίσμα που μεθόδευσαν με δόλο οι Φράγκοι.

Όταν γεννήθηκε ο Προτεσταντισμός, η Εκκλησία αγωνιούσε κάτω από τους παπικούς διωγμούς στη Δύση, και τον επεκτατισμό τών Μουσουλμάνων στην Ανατολή. Τα εκατομμύρια τών Ορθοδόξων μαρτύρων, δεν είχαν πάψει να πεθαίνουν για την πίστη. Οι Ορθόδοξοι λαοί, αγωνίζονταν να κρατήσουν ζωντανή την πίστη στην επικράτεια τής Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Και όταν κάποτε οι

Οθωμανοί άρχισαν να αποσύρονται, άφησαν πίσω τους σχολεία έρημα, φτώχεια και αγραμματοσύνη. Οι λίγοι Χριστιανοί που γνώριζαν ακόμα σωστά την πίστη, δεν προλάβαιναν να βοηθήσουν αποτελεσματικά το λαό.

Τότε, βρήκαν την ευκαιρία οι παπικοί, και με πρόσχημα τη βοήθεια στο φτωχό λαό, διέδιδαν την αιρετική Παπική θρησκεία. Μαζί τους, έφθασαν και 'ΐεραπόστολοι' πολλών Προτεσταντικών θρησκειών, νομίζοντας ότι οι Ορθόδοξες περιοχές, είναι καλό έδαφος για τη διάδοση τής πίστης τους.

Στην Ελλάδα, ο Ορθόδοξος λαός βρέθηκε απροετοίμαστος. Οι Παπικές και οι Προτεσταντικές επιρροές τον μπέρδεψαν. Στην προσπάθειά του να 'ΐφθάσει' στα επίπεδα διαβίωσης τής Ευρώπης, δέχθηκε ως δεδομένη την ανωτερότητα τής Δύσης σε όλα τα επίπεδα, ακόμα και στο θρησκευτικό. Έτσι, αντί να βοηθήσουν οι Ρωμιοί τους Δυτικούς με την ανωτερότητα τής Χριστιανικής πίστεως, να κατανοήσουν σωστά το Ευαγγέλιο, αγνοώντας το κι αυτοί οι ίδιοι, μπερδεύτηκαν απ' αυτούς. Άρχισαν λοιπόν να αναμασούν πολλές εσφαλμένες θέσεις τής Δύσεως, (Προτεσταντών και Παπικών), και να χάνουν όσα με κόπο κράτησαν ακόμα και στους αιώνες τής Τουρκοκρατίας. Δέχτηκαν ακόμα και τη διαστρεβλωμένη εκδοχή τής Ρωμαϊκής ιστορίας τών Δυτικών, που οι Φράγκοι διέδωσαν, για να φανούν ως οι δήθεν γνήσιοι εκφραστές τής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, και να υποβιβάσουν την Ανατολική Εκκλησία.

Όταν οι Ρωμιοί άρχισαν να συνειδητοποιούν τι είχε συμβεί, είχαν χαθεί πολλά. Πήραν μία θέση αμυντική, μάλιστα εχθρική απέναντι στους Προτεστάντες. Αυτό αύξησε το χάσμα. Αντί να τους προσελκύσουν στην πίστη, τους απώθησαν εξ' αιτίας τής κακής, συχνά αντιχριστιανικής τακτικής που ακολουθήθηκε.

Με τη Δυτικότροπη αυτή ανάρμοστη συμπεριφορά που έδειξαν πολλοί Ορθόδοξοι, η Ορθόδοξη Εκκλησία τής Ελλάδος μισήθηκε από τους Δυτικούς, και διασύρθηκε. Έτσι, μιμούμενοι οι άνθρωποι αυτοί τη μισαλόδοξη συμπεριφορά τών Δυτικών, όχι μόνο δεν απέκρουσαν, αλλά στην πραγματικότητα ακολούθησαν το Δυτικό τρόπο, και έσπρωξαν περισσότερους στις τάξεις τών Προτεσταντών επισκεπτών, που είχαν πλέον ριζώσει στην Ελλάδα.

Αντίθετα, στις Βορειότερες χώρες, ο Προτεσταντισμός δεν κατάφερε ακόμα να αναπτυχθεί, μια και το αθεϊστικό κύμα τού Κομμουνισμού δίωξε όχι μόνο την Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά και τις άλλες θρησκείες.

Το παρόν και το μέλλον

Σήμερα, μετά την κατάρρευση τού κομμουνισμού, η πίστη σε αυτές τις Βόρειες χώρες ξαναγεννιέται. Όμως, ο μεγάλος χαμένος είναι πάλι η Ορθοδοξία, που εκεί είχε κάποτε την πλειονότητα τού πληθυσμού. Εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν την πατροπαράδοτη Χριστιανική τους πίστη, μετά από τόσες δεκαετίες διωγμού. Και τώρα, στον ταλαιπωρημένο αυτό κόσμο, που μόλις άρχισε να ξαναθυμάται την Ορθόδοξη πίστη, έρχονται πάλι *''ιεραπόστολοι''* τού Προτεσταντισμού, βρίσκοντας πάλι απροετοίμαστο τον κόσμο.

Η Εκκλησία σε αυτές τις χώρες, στρέφεται τώρα στην Ελλάδα για βοήθεια, που έχει την εμπειρία τού παρελθόντος. Και πράγματι, τώρα πια, κάτι άρχισε ν' αλλάζει στην Ελλάδα. Οι Ορθόδοξοι πιστοί άρχισαν να συνέρχονται. Έζησαν πια τον Προτεσταντισμο, τον γνώρισαν, τον ανέλυσαν, τον λυπήθηκαν.

Μάθαμε να βλέπουμε τους ανθρώπους αυτούς, όχι σαν εχθρούς, αλλά σαν ανθρώπους που έχασαν τις ρίζες τους, γιατί πράγματι έχασαν την Ορθοδοξία τών πατέρων τους, γιατί ποτέ δεν τη γνώρισαν όπως θα έπρεπε να τη γνωρίσουν, και ξέρουν το *''τι''* τής πίστεως, αλλά δεν γνωρίζουν το *''πώς''*.

Τώρα πια, και οι Προτεστάντες άρχισαν να βλέπουν στην Ορθοδοξία, ό,τι δεν είχαν προσέξει ως τώρα. Βρίσκουν, ό,τι η Ορθόδοξη πίστη, είναι πρωτίστως ``κοινωνία λατρείας``, και μέθοδος ``ψυχοθεραπείας``.

Οι μελέτες τους στα αρχαία Χριστιανικά συγγράμματα, τους εξέπληξαν. Όσο πίσω κι αν κοιτάξουν, σε όλους τους αιώνες, όλα τα Χριστιανικά κείμενα, δεν μαρτυρούν ούτε για τον Παπισμό, ούτε για τον Προτεσταντισμό. Βρίσκουν παντού μόνο Ορθοδοξία!

Κοιτάζοντας την Εκκλησία που ανορθώνεται, αντιλαμβάνονται πως βλέπουν μέσα εκεί το παρελθόν τους, που τόσο καιρό είχαν ξεχάσει. Τώρα, πολλοί απ' αυτούς, δεν έρχονται πλέον για να διδάξουν τους Ορθοδόξους, αλλά για να τους ρωτήσουν. Και έχουμε τόσα να τους πούμε!

Παρά τις διεθνείς επιθέσεις εναντίον τών Ορθοδόξων σε διάφορες χώρες, είμαστε αισιόδοξοι! Ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός, που φύλαξε την Εκκλησία του για 2 χιλετηρίδες, Εκείνος είναι δυνατός να τη στηρίξει και τώρα.

Μας έριξε αμέτρητες φορές στα χέρια τών εχθρών μας, για να καθαριστούμε από τις ανομίες μας. Πάντοτε όμως φύλαγε υπόλοιπο, σαν μαγιά, για να διαδοθεί το αληθινό, το δικό Του ευαγγέλιο στον κόσμο.

Σήμερα ο κόσμος έγινε μία γειτονιά. Η τεχνολογία έκανε πλέον δυνατή τη μετάδοση πληροφοριών σε κάθε άκρη τού πλανήτη. Είναι ο καιρός να ακουστεί και πάλι, και η δική μας φωνή. Τώρα, που και εμείς οι ίδιοι, μετά από τόσα δεινά αρχίσαμε να θυμόμαστε το παρελθόν μας, είναι καιρός να το θυμίσουμε σε όλους. Πρέπει να βγουν στην επιφάνεια λόγοι Θεόπνευστοι, που γράφονταν για 2.000 χρόνια, από Θεοπνεύστους φορείς τής Χάριτος, πράγματα που κι εμείς οι ίδιοι τα είχαμε ξεχάσει. Πρέπει να απευθύνουμε μία πρόσκληση στους φίλους μας τους Προτεστάντες, όπου κι αν βρίσκονται, ό,τι κι αν πιστεύουν:

΄΄Φίλοι μας, ακούστε μας! Είμαστε το παρελθόν σας, είμαστε το μέλλον σας.

Η Εκκλησία είναι η αιώνια ζωή σας, γιατί είναι το σώμα τού Κυρίου σας. Η Εκκλησία που ποτέ δεν έσβησε, που την ψάχνετε, κι όμως ήταν δίπλα σας! Γνωρίστε τη! Ρωτήστε μας! Ξεχάστε τον φανατισμό με τον οποίο σας φέρθηκαν κάποιοι που πίστευαν ότι ήταν Ορθόδοξοι, και δεν ήταν. Αναζητήστε ανάμεσά μας, εκείνους που μπορούν να σας μιλήσουν για όσα θέλετε να μάθετε. Αναζητήστε ανάμεσά μας, όχι εκείνους που δεν ξέρουν, αλλά τους ευαγγελιστές μας, τους δασκάλους μας, τους πνευματικούς μας! Τότε θα βρείτε την ειρήνη τού Χριστού στις καρδιές σας, τότε θα καταλάβετε τα βάθη του Θεού, και η γνώση Του θα είναι πλήρης για εσάς, όπως σκεπάζουν τα νερά τη θάλασσα.

Ευχόμαστε, οι προσευχές τών εκατομμυρίων Ορθοδόξων Μαρτύρων και Αγίων, να σας συντροφεύουν στην έρευνά σας, για ΄΄την πίστη που μία φορά μονάχα παραδόθηκε στους Αγίους΄΄. (Ιούδας 3).

Ν. Μ. και Αγάπιος Ματσαγκούρας

Πηγή:oodegr.com